



Pesten vasárnap september 18^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Emlék - könyv. (Végzet)

Igen gyönyörű juliusi korány volt, 's én a' nagy városi divat ellenére is elhagyván ágyamat, a' Duna-partra sieték, a' természet felséges templomában ezer gyönyörű tárgyon szemeimet legéltetendő. A' feselő hajnal legyőzé már a' szürkület ködét, 's első sugarai Gellérthegyünk ősz ormával csókolództak. — Egy aggott urral szerelmeskedő deli leánykát képzeltem magamnak e' szép képben, 's felejtve a' mindenségnek borzasztólag gyönyörű kellemeit, felkaczagék. — „Nádor“ indulóban vala, 's én a' gőzösnek kis kikötőjéhez sieték, nézendő a' bucsúzó néptömeget; 's ime meglepetésemre Szélfít is ott lelék. Éppen botjával a' porban rajzolgotott, talán azt calculáló, hogy a' keble mélyéből emelkedő sohaj hány percz alatt juthat-el szive ideáljához.

„Barátom! egész második Archimédet képesez.“ — így szóllítám meg az eszmék honában foglalatoskodót.

Ő zavarodva feltekintett, 's „Isten hozott kedves Károlyom!“ rebege.

„Mit akarsz ezen szárny alakú rajzokkal? talán csak nem a' gőzösnek erőmivét reformálad?“ — folytatám mosolyogva tréfámat.

„Ne vesztegessük az egykor kedvelt, de már most utált humorkarikával az elválás perceit — válaszola búsan — mert én indulóban vagyok. Az, kit a' szerelem üldözőbe vön, csak utazásban találhat némi nemű menedéket. — De talán barátom! nem is tudod, hogy néhány naptól fogva olly igen megváltozott sorsom? — Azon személy, kit én szívem felének választottam, már más boldogabbnak karjain éldeli perceit; 's a' remény-mécs, melly eddig létem homályos ösvényeire gyéren hintegeté sugarait, végkép kialudt. — Olvasd ezen levelkét — 's győződj-meg felőle!

B* Nyárelő — kán 1836.

Kedves Kálmánom!

Megengedj! hogy olly sokáig hallgattam. Fél éve lesz már, hogy utóására váltánk levelet, 's azóta néma csend közöttünk, mint

a' halál országában. De ne tulajdonítsd ezt új hivatalomból származott feszességnek; mert bennem soha sem talál pártolóra ezen latin közmondás: „honores mutant mores.“ — Szent előttem a' barátság köteleke, 's igen is érzem, hogy az igaz barát földi létünk jótevő napfénye. — Gyakran emlegetem most is juratus-kori vidor szeszélyedet barátim körében, 's ha társaságunk komor alakot ölt magára, csak tégedet sohajtlak. — De ismer is már nevedről 's humorodról mindenki, noha személyedtől jó darab föld választ-el minket. — A' gond, a' szerte szóródott gond, helyze illy körülménybe; mert, barátom! ha az ember nőszni készül, nem egy tárgy körül forog akkor elméje! De minekutána már ezen is túl estem, reménylem, gyakrabban veendünk egymástól tudósítást. — Drága Kálmánom! végy már magadnak valahára időt, 's rándulj szerető Miksád körébe, — hogy így gyakran említett barátimnak bemutathtván, éldelhessük a' szentebb ösztönnek boldogító perczeit — 's a't.

hiv barátod

LIGETI MIKSA S. K.

Különös meghagyásból U. I. — Nőm, Szendei Mathilde, kivel a' v—i vendégfogadóban már mint jegyesemmel találkozál, köszöntet, 's erősen fejedre parancsolja, hogy az „emlékkönyvnek“ jó gondját viseljed.

„Hogy hogy! hát kedvesed már nő? — lásd Kálmán! így csalódik az ember“ felkiálték résztvevőleg, 's a' levelkét visszanyújtám.

„És szívének nyugalma csalódása örökre porba tiporja!“ sohajta 's megölelvén engem, a' gőzösre lépett.

Tehát igaz az, mit a' kesergő Himfy egyik dalában mond:

A' szív 's lélek szabadsága

Éltünk legfőbb boldogsága:

Mihelyt fogva e' kettő,

Boldog óra több nem jó.

így tünődém magamban, 's még néhány perczig szemlélvén a' habokkal küzdő gépelyt, haza ballagék.

* * *

Éppen a' vas-fördőbe készültem, midőn a' levél-hordozó szobámba bekocogtatott. Örömmel telt keblem, midőn a' levelet kezembe vevém, mert Kálmán kéziratára azonnal rá ismervén, őt életben lenni tudtam: — de midőn a' fekete pecsétre pillanték, elborzadt egész valóm, és ezen gondolat villant keresztül agyamon: „hát ha e' levéllel előre jelenti erőszakos halálát.“ Végre habozás közt feltörtem azt, mellyben többek között ezen érdekes sorok állanak:

„Szeretett Károlyom! Midőn a' balsors üldözése előtt bujdosva keresnék menedéket, véletlenül mennyemet lelém-fel. — A'

felső vidékeket szerte kalandozván, sorsom, akaratom ellen, B—e juttata; sokáig tanakodtam itt magamban, valljon meglátogassam-e azon családot, mely előtttem olly becses, bár kárhozatomat rejti. — Végre győzött a' barátság szent ösztöne érzelmeimen, és az áldozatra eltökélém magamat. — Az ajtó megnyílt, 's én Ligetit a' pamlagon lelém ülve neje mellett; a' fortepiano előtt pedig egy deli kis-asszonyt pillanték-meg. — Nem szándékom a' viszontlátás-okozta jelenetet leecsetelni, nem a' keblem szorongattatását felváltó édes örömet leírni, mert silány tollam alatt elvesztenék becsöket. Szabadabban lihegtem, midőn barátom nejében ama barna fürtű kisaszszonyra — a' zongorázó hajadonban pedig lelkem idealjára ismertem. — Barátom, nagy mesterné ő a' hangzászatban! — milly bájló hanggal bir ez a' kedves teremtmény, nem fejezhetem-ki. Nénjének, Ligetinének, kérésére, eléneklé előttünk Kisfaludy Tihamérjából Róza dalját: „Bár a' sors tőled messze zára“ — de én egészen fül és szív valék, 's a' költőktől annyiszor rebesgetett sphaerák zenéjét véltem hallani. — Ő felkelt, 's helyével engem kinála-meg. — Mit vala tennem? Minthogy Ligeti szenvedélyes éneklőnek nyilvánított, — leülék; de részint igen szívesen tevém ezt, — mert ugyan ki ne ohajtana azon helyre jutni, hol kevéssel előbb szíve bálványa üldögélt? — A' szerelmesnek kebele egy szüntelen háborgó érzelmi tenger: de azért vannak perczek, melyekben a' kedves tárgy habesillapítóvá lesz: midőn ellenben néha, ugyan az, küzdését a' legfőbb fokra emelvén, szokatlanokat vitet általa véghez. Mintha Mozart szelleme szállott volna meg, a' legnagyobb hangászi elragadtatásban néhány accordot vevén, melyekre a' szerelem 's epedés tanított, ezen általam még hon gyártott dalt éneklém-el:

Forrón égek, Tílesi értted!
Szám tagadja bár;
Édes búmból tán megérted,
Hogy szívem szívedre vár?

Milly hatalmu, a' verő-fény
Az ég prémtetén;
Szinte olly vagy te dicső lény!
Hű keblemnek érzetén;

Mert ha ábrándba merülök,
Kecsed tárva áll
Képzetemnek; — felderülök,
'S ez, csak ismét rád talál.

Bájid, néha, midőn irnék,
Mint testet az árny,
Körülvesznek; — elrepülnék,
De nincs rajtam semmi szárny!

Hát csak írok, tollam rágom, —
'S abból „Tílesi“ jó,
Bár feltettem, hogy fő tárgyom:
Hunnia lesz a' dicső. —

Lásd! milly bajos éltet élek,
Tílesi; hát ne késs! —
Napid mulnak, 's bájid vélek, —
Nagy kár, minden percz-tűnés!

„Bravo, bravo!“ kiáltának Ligeti 's neje, midőn a' dal vég-szavait ismétlém — a' szerény Mathilde arczát pedig halavány pirosság futá el, de csak hamar rendbe szedvén magát — „kegyed jó énekes“

rebegé. — Ezen szavak még most is viszhangzanak füleimben, 's nem cserélném-fel a' sokat jelentő „Virtuos“ névvel.

Ligetiné gyakran boszontgat minket az emlék-könyvvvel, — de hagyján! Tilosít már szívemtől — noha áldását a' pap reánk még nem adá — csak a' halál szakaszthatja-el. Tehát egész kalandomat két hasonló név okozá: mert mind Ligeti neje, mind a' hajadon kisasszony, Szendei Mathildnek neveztetik, — 's ezt ki gondolta volna? — Én ki a' v—i vendégfogadóban egynek nevét sem hallám emliteni, Ligeti barátom levelében a' Szendei Mathilde név alatt lelkem ideálját véltem lappangani; de már most tisztában vagyok, 's hála sorsomnak, melly utazásra készítete: — az emlék-könyvet kedvesem után legfőbb kincsemnek tartom; mivel ez által eszközölték ismeretségem, — ez által boldogságom.

Már egy pár hete, hogy barátom körében földi édenemet élem; 's majd ha jövő őszre, Mathilddel mint nőmmel Pestre rándulok, akkor tapasztalni fogod, hogy az érzelő szerelmes ismét vidor Kálmánná változott. — Addig is, sub parenthesi, minden budapesti nőszendő barátimnak, illy varázs emlék-könyvet ohajtok.“

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Legujabb felfedezések Ausztraliában.

Londonban a' földleirási társaság egyik ülésében az ausztraliai felfedezéseknek egy történeti rajzványa olvastaték-fel, mellynek tartalmi veleje e' következendő. „Egy világrész sem választatott olly kevéssé a' geographiai vizsgálatok tárgyává, mint Ausztralia. Husz esztendő mult-el, mig a' Neu-Süd-Wales-i gyarmat mögötti határos kék hegyek megnézettek, 's erre is csak a' nagy szárazság kényszerite. Azóta különféle szállítások tétettek ama földrész belsejébe, különféle, de többnyire szerencsés sikerrel, 's azokban Cunningham ur, a' nevezett emlékirás szerzője is részt vett. De azokhoz képeest még kevés történt, 's a' belső tartományoknak nagy része még eddig hártalan mezővel kínálja-meg a' merész utazók kíváncsiságát 's bátorságát. — A' derékföld belsejében 1813-ban tétettek az első felfedezések. Három neu-süd-walesi férjfi, Bloxland, Wentworth, és Lawson ur, utnak eredett, hogy a' gyarmat nyájai számára friss legelőt keressenek, mivel a' tartományt szokatlan hévség perzselélel. A' nagy River folyó-(melly Hawkesbury-ba szakad) melléki bércre felmenvén amannak keringéseit követték; végre a' Nepean folyótól nyugot felé 25 mértföldnyire egy olly állópontra értek, honnan a' bérctöve mellett elterjedő Bathurst-Dowes-i sikságot látták-meg. Élelmi fogyatkozásuk azonban visszamenetre kényszeríté őket. De

következő esztendőben a' büntetésre kárhoztatottak ama fűves síkságra járatos utat készítenék; mi által nagy hasznok háromlottak a' gyarmatra, 's annak segedelmével fedeztettek-fel a' Lachlan és Macquarrie folyóvizek. A' második expeditiót a' szállítvány fő inspectora Oxley ur 1817-ben vállalta-fel; társaságába állott a' többi között Cunningham ur is. Feltették magokban, hogy a' Lachlan folyamat-ját fogják követni, remélvén, hogy az talán bizonyos távolságra a' Macquarrie-val fog egyesülni, 's egy nagy folyót képzeni. De csalatkoztak várakozásukban, mert ellenkezőleg tapasztalák, hogy Lachlan a' kel. hossz. 144^o 30' alatt a' nélkül, hogy bele valamely mellék-folyó ömlenék, egy posványos síkságban veszét-el, melly a' tenger színén 250 lábbal feljebb nem emelkedett, 's világos nyomait adá a' gyakor áradásoknak. Oxley ur ezen ponttól ismét haza tért nem sejdítvén, hogy délnyugotra 20 mértfölddel tovább Morrumbudgen folyót találhatta volna; ellenben kelet felé tartott olly czállal, hogy a' Lachlan-on ismét átkelhessen, 's a' Macquarrie-hoz érjen, mellynek folyása felől hasonlóan bizonyos tudósításokat kívánt-szerezni. Első szándékát hat napi fáradságos útja után elérte; a' második is beteljesedett, 's noha már kénytelenek voltak vissza felé utazni, de a' folyónak nagy szélessége, mélységéből 's északnyugotra fordulásából azt következtették, hogy benne olly hajókázható folyóra akadtak, melly, mivel a' tartományt keresztül hasítja, az indiai tengerrel helyre fogná állítani a' közösködést. De eme kinézések már a' következő évben tünt-el, midőn tapasztalák, hogy a' Macquarrie is egy nagy posványba merül-el. Azonban még is volt annyi nyereségek emez expeditióból, hogy a' Bathurst, Liverpool, és más rétes síkságokat fedezték-fel, mellyek észak felé a' kék hegyek nyugoti tövét kerítik. 1819-től fogva 1823-ig a' legfontosabb vizsgálatok délfelé tétettek, a' hegyláncz ott is megjárátott, és a' Morrumbudgen 's Orisbam-Doro szép rónaságai vizeivel együtt vizsgálat alá vétettek. 1824-ben két bátor férjfi, Hovell és Hume határozák-el magukat, hogy ön költségekön próbát tegyenek, valljon a' Neu-Süd-Walesben levő Argylo-ból délnyugot felé a' basse-i tengerút partjaira keresztül törhetnének-e. Kiállott hosszas inségeik után elértek céljokra, 's Port Philipp-be jutottak. Visszamenet azonban jobban nyugotnak tartottak alacsonyabb vonalban, 's nem is találtak annyi akadályra és nehézségre, mint odamenet. Ezen utazás Ausztraliának délnyugoti földje felől már az előtt nyert ismereteket jóformán szaporította. Ama nagy folyót, mellyet, mint mondják, minapában egy megszökött vétkes talált volna fel, 's az oda küldött expeditiót későbbi tudósítások fogják említeni.

I N N E P L É S.

Földmives-innep Rajnahessiában. Szép ötlete volt az német országban a „mezei gazdasági egyesületnek“, hogy a Rajnatartomány dolgos és iparkodó osztályának, a mezei gazdáknak, innepet nyisson, melly nekik foglalatosságaik terheit nemüképp megnyihitse, 's őket terhes munkájokban tovább haladni ösztönözze. Ezen földmives-innep nem régiben egy szomszéd helységben kezdeték-meg, hova az emberek az egész tartományból összesereglettek. A mezei gazdasági egyesület biztosságot rendelt-ki, melly díjakat vala kiosztandó, még pedig nemcsak a szorgalmas és iparkodó gazdák, hanem olyan szolgák számára is, kik szorgalmat, hűséget és szeretetet bizonyítottak-be a mezei gazdaság iránt, 's egyébként jó viseletű emberek közé tartoztak. Lehetetlen leírni, milly jótékony és sikeres befolyással munkált a díjosztásnak ezen ága! Azon mezei gazdák, kik itt tekintetes és igaz lelkű férfiak szájából hallák szorgalmuk méltánylását, ezután még élénkebb munkásságra fognak ébresztetni a mezei gazdaságban. Ama megdicsért és érdemdíjjal megajándékozott szolgák ezen kijelelés által a becsület érzésére szoktattatnak, 's a munkára lelkesedést kapnak; — a legesalhatlanabb eszköz ez illy embereket igen hasznos emberekké tenni a mezei gazdaság körül. Azon mezei gazdák ellenben, kik restség és gondolatlanság által ama díjra érdemteleneknek mutatkoznak, társaik kijeleltetését látván szintén serkentetni fognak a gazdaságot szorgalmasabban és pontosabban gyakorolni, hogy ez által mind maguknak, mind másoknak használjanak. Miután az innepnek e jótékony része bevégezett, a nép oda engedé magát vigalmainak. Ezek szabad ég alatt tartattak a nép önkeze által virágzásra hozott virálynak közepette; ettek, vigadtak, enyegtek és nyájaskodtak nagy nyílt sátorok alatt, azon fesztelen derűséggel, mellyet a boldog falusi népnél olly sokszor találni! Legszebb rend uralkodott az innepnél; semmi kicsapongás, hanem mindenütt a legártatlanabb, legvidámabb jókedv-kítőrései. Midőn e vigságok már néhány óráig így tartának, megjelent közöttük ő kir. magossága a hercegi örökös, a mezei gazdaság pártfogója, a néptől egyetemes örömszajjal fogadtatva. Csak éjfél táján oszlott-szét a vidám gyülekezet.

Shakespeare innepé az idén a költőnek születése helyén igen fényesen tartatott. Maga a király, a legelőkelőbb nemesség, 's a britt literatura jelesebbjei ezen egyesületnek tagjai.

St. Rainer-inneplés, melly minden harmadik évben tartatik, az idén jun. 16-kán innepelteték-meg ismét Pisában lófuttatással, színi előadásokkal, vízi mesterségekkel, tűzijátékokkal 's egyéb nyilvános mulatságokkal. Távulról és közelről érkeztek ez idén ismét emberek, 's a sokaság egyike volt a legnagyobbaknak.

K Ü L Ö N F É L E.

Kép az életből. Bordeauxban valamely szatócs boltba bizonyos ember legényképpen véteték-föl, ki az újabb francia literatura szüleményei nevezetesen Hugo Victoréi által annyira föllekesítették, hogy magában is költői eret vélt felfűdözni, 's erősen eltökélé magában, hogy ő is egy darabot, még pedig dramát irand, mellynek története török országból származzék. De már most ezen országról semmi, vagy felette zavart fogalmai levén, azt hitte, hogy török szokásokat és erkölcsöket akkor foghat legsikeresebben rajzolni, ha azokkal sze-

mélyesen megismerkedik. Hallá, hogy török országban, 's névszerint Konstantinápolban legjobban élhet az ember mint ékszerárús: tehát legott beállott inasképpen egy ilyenhez, 's kevés hónap mulva annyira vitte szorgalmával, hogy maga magát eltarthatta, 's így haladék nélkül utnak indult. Pénze nem volt uti költségeit pótlani; de eszébe jutott, hogy Oliver Goldsmith, az angol költő, hasonló esetben volt, 's még is Európának egy részét fuvalázása jövedelméből bentazta, és — felette különös — ő is elért illy formán Konstantinápolba, hol mesterségével annyira vitte, hogy dramáját elfeledé, 's minden szorgalmát tetemes gazdagság gyűjtésére fordítaná.

Nevet ő örökösök sokszor kegyetlen örökösök, kik annak, kitől örökölték, még a' sirban is irigylük édes nyugalomát. Nem régiben valamelly Angol egy Parisinak csaknem egy millio frankból álló örökséget hagyott. Sirjáu! egy négyszeg rófi térséget rendelt, mert Parisban a' sirok rófi számra méretnek és fizettetnek, még pedig igen drágán. A' sirásó megjegyzésére, hogy ennyi tér egy sirra elégtelen, az örökös azt felelé, hogy a' halottat állva temessék-el, mert mivel életében annyit nyugodott, hadd áldogáljon egy kicsit holta után.

Londoni gazemberek. James Grey essexi pór nem régiben borját Londonban eladta, 's azért 5 font sterlinget és 22 sovereignt kapott. Pénzét egy aczéllakató bőr-tárczába tévé, 's ezt egyik oldalzsebébe. Utközben két személy pórköntösben hozzá szövetkezik. Ezen emberek reá beszélik őt; hogy vele rokonságban állnak, 's ebédre meghívják magukhoz. James elfogadja a' meghívást. Ebéd végével előveszi erszényét 's láttatja banknotját és aranyait az ebédért megfizetendő. „Nincs jó dolgod — szóll egyike uj rokonainak — itt mi fizetünk. De ha elkísérünk a' túl-partra 's ott egy szőrb punschsal viszonzod a' barátságot, ám legyen.“ — James ezzel megelégszik 's megegyezik. — „De — mond az állítólagos rokonok másika — vigyázatlanul cselekszel, hogy telt erszényedet illy nyilttan mutatod.“ — „Ej! kabátomat bekapcsolom, 's aggodalmon kül vagyok“ — mond a' pór. A' gomb semmit sem használ — viszonzá amaz — nézd csak, milly hamar ki tudom venni erszényedet 's ismét visszatenni. Csak egy mód van a' zsebelők ellen, az t.i. ha az ember zsebeit tükkal beszurdalja, — így p.o.“ — Kimennek ekkor a' vendéglőből, 's Jamest uj rokonai nem sokára elhagyák. Ez gyanakszik, megvizsgálja zsebeit, 's kibontván egy tuczat tüt, a' maga tárczája helyett egy másikat talál egy pár rézpénzzel, 's — itató papirossal.

Szittyá-dámáknak szépítő szereit. A' szittyá dámáknak szintugy megvoltak szépítő szereik mint a' csinos romai 's gönög nőknek. Ők t.i. valamelly durva köre cziprus- czedrus- és tömjén-fát dörzsöltek, 's ahhoz vizet öntöttek. Ebből valamelly kásás anyagot nyertek, 's midőn azzal egész testüket és arcukat bekenék, az által nemcsak kellemes illatot kaptak, hanem tiszták és fényesek is lettek, ha másnap a' kevéssé durva fa-kérget a' testről lekövacsolák.

Emlékezetes őszhangzást lel az ember gyakorta bizonyos szokásokban olly nemzeteknél, mellyekről hinni kell, hogy egymásról még csak sejtésük sem volt. Ide tartozik a' nagy hasonlatosság az amerikai Indusok „camulet-“ je vagy is béke-pipája és a' Görögök „caduceusa“ vagy is a' Merkur béke-pálczája között. Ezen béke-pipa nagy fontosságú jelkép; mert minden egyezkedéseknél a' békének és hívségnek záloga. Nem egyéb pedig az egy közönségesen hosszú szárú pipánál, melly nagyobb részeit veres márványbul

van készítve, 's mindenféle állat-alakkal, lombozattal, madártollal 's a't. ki-
czifrázva.

Az angol Alderman. A' száraz földön közönségesen ál-fogalmuk van az embereknek az Aldermanról. Az Angol-szászoknál ezen szó nemesi rangot jelent. Most angol országban e' nevezet alatt egy községnek előkelőit értik. Számuk a' helység népessége számához képeest különbözik. Londonban 26 van, kik közül mindegyik egy-egy város-részre tartozik felügyelni. Közülök választatik évenként a' Lordmayor (polgármester). Az Alderman hivatala életfogytigas. Ha valamelyiknek széke megürül, a' czéhek tagjai, az ugy nevezett Liverymen-ek, összegyűlnek, 's egy uj Aldermant választanak. Ezen tisztviselők többféle kötelesség alól fel vannak mentve, 's esküttekké nem választatnak. A' ki Londonban Alderman akar lenni, 30.000 font sterlingnyi birtokra kell neki megesküdhetni.

EMLEKMONDÁS.

Romlandóság.

Valamik csak lenni kezdtek, mind elmulnak
A' fák levelei módjára lehullnak,
Testünk is, mivel csak porbul van, elromlik;
A' porba, a' honnan felnőtt, vissza ömlik.

DONICS ANDRÁS után K. H. K. J.

Pillanatot. Előre nem intve, rád vissza nem tekintve, jön és megy a'
pillanat. Ha elhagyta nyom nélkül repülni, ugy iratlan tábla marad örökre,
miről olvasni semmit sem lehet.

L. CS. AMALIA.

Barátság. Mennyei balzsam a' barátság részvétele ott, hol a' sors csap-
kodásai gyógyíthatlanok.

FÁY után Barthi.

Gnomák. Hirtelen szerelmet csak szenvedély szül. Boldog, mely először
a' lélekhez, azután szívhez vonzódik.

A' természet jóvá tette az embert; de azon pillanatban, melyben őt el-
hagyta, megszűnt az lenni.

A' lélek hibáji hasonlóké a' testiekhez; ha gondosan ápoljuk is, sebhelyek
maradnak, minden perczben fakadók.

K. S.

Kérdőrejtvény.

- 1) Kinek van vas szive? —
- 2) Milyen kosok tükrölődzenek legtöbbet fejeikkel?
- 3) Mellyik csőből rikolt az ártatlanság?
- 4) Mellyik hely lehet egyszersmind tobzódó ember?

K. H. K. I.

Előbbi rejtvény: Ész, kész 's a' t.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.